

متن پرسش

سلام خدمت استاد ارجمند: استاد ببخشید وقت ارزشمند شما را می‌گیرم. اول از شما طلب دعای خیر برای خودم دارم و ثانياً از آن طلبه ای که برای خدا و این انقلاب امام در فضای مجازی کار می‌کند تشکر می‌کنم. در موضوع «علم تو استاد توست» تأملاتی کردم. خواستم ببینم آنچه برداشت کردم را صحیح می‌دانید؟ آیت الله بهجت اولاً فرمودند که علم تو استاد توست اما آیا فرمودند و قید کردند که علم تو برای همیشه استاد توست؟ مثلاً آیا نمی‌شود احتمال داد که شخص مراجعه کننده، مثل من حقیر، عامی و تازه به دوران رسیده بوده و آیت الله منظورشان این باشد که، برای تو فعلاً عمل به دانسته هایت کافی است تا بعد؟ مثلاً ما در حدیث هم شخص مخاطب امام را در نظر می‌گیریم اینجا هم عقل می‌گوید باید چنین کنیم. دوماً، آیا لزوماً هر علمی علم قابل اعتماد است؟ مثلاً نمی‌شود آن علم خود باعث گمراهی ما بشود و هر چه پیش رویم بیشتر بر گمراهی ما بیفزاید؟ با توجه به آیه وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيٍّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ این احتمال بعید نیست. و من ضعیف از کجا بفهمم که علم حیل‌های شیطان و نفسم نیست؟ چهار روز دیگر هر کس بر اساس علمش رفتار کند چه نتایج بدی که گریبان گیر ما نمی‌شود مثلاً کشف‌های شیطانی و... سوماً، فرض کنیم علممان درست باشد، منبع علم هم مهم است. بالاخره این علم از کتاب بدست می‌آید؛ اما برخی علوم را شاید نشود نوشت و گفت بلکه مثلاً باید چشاند؛ قُلْ إِنَّمَا عَلَّمَهَا عِنْدَ اللَّهِ. چه کسی باید این علم را از الله دریافت کند جز کسی که مخلص باشد؟ اینگونه مواقع منبع علم استاد می‌شود. در این مرحله، استاد تو علم توست. خیلی ممنون یا علی.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: عنایت داشته باشید مرحوم آیت الله بهجت در کدام فضا آن سخن را فرمودند. در آن جزوه که حتماً لازم است همه آن مطالعه شود؛ نظر به رهنمودهای علمایی همچون حضرت امام خمینی و علامه طباطبایی و امثال شهید مطهری‌ها شده و در این فضا، خود آن علوم برای سیر الی الله به ما کمک خواهند کرد. موفق باشید